

TORAH MISINAI

3 - HOW DO WE KNOW THERE WAS AN ORAL LAW?

סמנר מדרשת רחל וחייה

A] THE UNDERLYING NEED FOR AN ORAL LAW

1. לא היה מצוה אחת קטנה או גדולה שנוכל לדעת פירוש המצוה אם לא היה חכמתם גדולה... ולא שלא היינו יועדים שום מצוה על אמתתה, אך היינו הולכים מהפך אל הפך להבין דבר מצוה בהפך מה שכוונה התורה

מהרל באר הגולה באר רביעי (דף נ')

The Written Torah is inexplicable without the accompanying Oral Torah. Without a genuine tradition as to the meaning of the verses, we would be groping in the dark for the true intention of the Torah and, in the end, would probably invent our own explanations, which totally missed the mark

2. והפשוט שבתורה הוא סתום, כל שכן הסתום, כי לא היו סומכים אלא על התורה שבעל פה

ספר הכוזרי מאמר ג אות לה

Even that which appears to be straight forward in the Torah is in fact concealed and complicated. Why should that be? Consider that the Torah calls itself as 'shira' - a poem

3. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימיהם לפניהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל

דברים לאיט

4.

ג. והנה בנדרים דל"ח העלו בפי' המקרא כתבו לכם את השירה. שהוא כל התורה. והביאו ראיה מסיפיה דקרא למען תהיה לי השירה הזאת לעד. [ואופן הוכחה זו מבואר במקומו של אותו מקרא]. הא מיהא יש להבין היאך נקרא כל התורה שירה. והרי לא נכתבה בלשון של שירה. אלא ע"כ יש בה טבע וסגולת השירה. שהוא דבור בלשון מליצה. דידוע לכל מבין עם תלמוד דמשונה לשון המליצה מספור פרוי בשני ענינים כמבע ובסגולה. א) דבשיר אין הענין מבואר יפה כמו בספור פרוי. וצריך לעשות הערות מן הצד. דזה החרוז כוון לזה הספור. וזה החרוז כוון לזה. ולא מיקרי דרוש. אלא כך הוא טבע השיר אפי' של הדיוט. ומושכל עוד דמי שידוע כמוב הענין שהביא לידי מליצה זו שנתחבר עליו. מתוק לו אור לשון של השיר ודקדוקה הרבה יותר מלאיש שאין לו ידיעה מתכונת הענין ורק בא להתבונן מן המליצה תורף הענין. כי אז עלול הוא להשערות כדויות. מה שלא היה מעולם ולא לזה כוון המשורר. כך הוא טבע כל התורה שאין הספור שבה מבואר יפה. אלא יש לעשות הערות ופירושים לדקדוקי הלשון. ולא נקרא דרוש. אלא כך הוא פשט המקרא. ומושכל עוד שאין אדם יכול לעמוד על דקדוק דבר ה' אם לא שמכוין לאיזה דבר הלכה או מוסר ואגדה הבא בקבלה בדברי חז"ל. ולו מתוק האור של הדיוק ביותר. ב) דבשיר יש סגולה לפארה ברמזים מה שאינו מענין השיר. כמו שנהוג לעשות ראשי החרוזים בדרך א"ב או שם המחבר. וסגולה זו מיוחדת במליצה ולא בספור פרוי. וידוע דסגולה זו מכרחת הרבה פעמים להמחבר לעקם את הלשון כמעט. רק כדי שיחלו ראשי החרוזים באות הנדרש לו. ודבר זה ממש היא בכל התורה כולה. שמלבד הענין המדובר בפשט המקרא. עוד יש בכל דבר הרבה סודות וענינים נעלמים אשר מחמת זה בא כמה פעמים המקרא בלשון שאינו מדויק כל כך. וכ"ז אינו בתורה הקדושה לבד אלא בכל מקראי קדש. כמו שביארנו בס' דברים בפ' שופטים עה"פ ודבר אליהם את כל אשר אצונו בהרחב דבר. פירוש מקרא בס' יחזקאל. שהיה בספר יחזקאל מרומז סתרי הטבע וסודות התורה. מה שלא ניתן רשות להנביא לגלות לבני דורו.

קדמת העמק - הקדמת הנצי"ב לספר העמק דבר ס' ג

The Netziv (R. Naftali Tzvi Yehuda Berlin - Rosh Yeshiva of Volozhin late 19C) explains that Torah is written as poetry and not prose. The implication of this is that it MUST be read in a profound and sophisticated way with the expectation of deeper and more complex meanings

(ii) Punctuation

The Written Torah has no punctuation marks - these are all part of Oral Law contained in the 'ta'amim' - notes by which the Torah is sung. Punctuation of sentences is critical for accurate understanding. ("A panda eats shoots and leaves" vs "a panda eats, shoots and leaves." "Slow! children crossing" vs "Slow children crossing". Consider the following:-

10. **לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא תִכְחֲשׂוּ וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ:**
ויקרא יטיא

11. ... וכי כתיב בסיפא דקרא איש בעמיתו דממעט גוי, ההיא אדלא תכחשו ולא תשקרו קאי .... והיינו נמי דיהבנן אנתתא בלא תגנבו....
חידושי הריטב"א חולין צד.

The Torah includes a prohibition of stealing. The Ritva points out that the word 'amito' only qualifies the last part of the passuk - one of his proofs is from the notes of the passuk

(iii) Legal Definitions

No legal text is intelligible without the proper definitions of legal terms - "day", "eating", "affliction", "melacha" - See Kuzari on separate sheet

(iv) Oral Transmission in other Systems

All systems of knowledge rely to some degree on oral transmission which cannot be properly recorded in books - consider medical/legal internships, swimming, tying shoe-laces

B] SPECIFIC EXAMPLES OF THE NEED FOR ORAL LAW

(i) Shechita

12. כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שֶׁם וְזִבְחֹת מִבְּקָרָה וּמִצֹּאנֶה אֲשֶׁר נָתַן ה' לָךְ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ בְּכֹל אֶרֶץ נִפְשֶׁךָ:

דברים יבכא

The verse that deals with shechita tells us that Hashem wants us to do shechita 'in the way that I have commanded you', yet no such command appears anywhere in the Torah.

13. **זִבְחֹת וְגו' כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ** - למדנו שיש צווי בזביחה היאך ישחוט, והן הלכות שחיטה שנאמרו למשה בסיני
רש"י שם

Rashi explains that this is an oblique reference to the accompanying Oral Law which provides full instructions on how to do shechita

14. .... ועל כל הדברים האלו צונו בתורה ואמר זבחת מבקרך וגו' כאשר צויתך ואכלת בשעריך וגו' שכל הדברים האלו על פה צוה בהן כשאר תורה שבעל פה שהיא הנקראת מצוה כמו שביארנו בתחלת חבור זה

רמב"ם הלכות שחיטה פרק א הלכה ד

The Rambam refers to this Oral Law element of hilchot Shechita which, like the remainder of the Oral Law, was the substance of the 'Mitzvah' given to Moshe

(ii) Tzitzit, Tefillin, Mezuzah

The Torah does not include any details as to the make-up of these mitzvot - size, material, colour, shape, what is written on them etc. Many of the the halachot of tefillin are completely impossible to derive from any hint in the Written Torah. e.g.

- the parshiot must be written with black ink
- they must be written on parchment that comes from the outer side of the animal's inner skin
- the boxes and stitching must be totally square
- there must be a 'shin' on the both sides of the shel rosh
- the parshiot must be wrapped in animal hair
- ..... and many more

(iii) Shabbat

15. וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עַמִּיהָ:

שמות פרק לא פסוק יד

The Torah simply prohibits 'melacha' on Shabbat with no definition of what this may be. Furthermore, without elaborating, the Torah then goes on to impose dire punishment for whoever does 'melacha'. The Oral Law informs us that we learn the melachot from the activities carried out in the construction of the Mishkan, that there were 39 such activities and what they were. From here are developed the hundreds of thousands of details of hilchot Shabbat

(iv) Mila

There is no indication in the Written Torah as to what brit mila is. Without the Oral Torah, it could be taken as metaphorical (the expression mila is often used in a metaphorical context - to circumcise one's heart). Even if it is physical, we are not told where on the body to do it (mila is used in reference to ears!) and what to do (Jewish mila and Moslem circumcision are quite different)

(v) Shiurim

The Written Torah discusses many mitzvot where it is essential to know the minima and maxima to define whether a mitzvah or aveira has been done - e.g. eating matza, tuma and tahara etc. The Oral Torah provides those shiurim

(vi) Other essential details missing from the Written Torah

Other crucial missing details include: - the nature of the death penalty, what is 'affliction' on Yom Kippur, what is marriage, what are the kosher birds?

Similarly, the Torah often introduces mitzvot through fringe or unusual cases - the laws of marriage are only implied through a discussion of divorce. The Torah discusses the obligations to a slave with no prior parameters of what is freedom. The laws of maintenance within marriage are brought in the context of a man marrying an indentured maid.

See Shemot 21:9 which cross-refers to 'mishpat habanot' - the laws of how to treat a wife - without specifying what they are

(vii) 'Inconsistencies' in the Written Torah

16. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות .....

שמות לד:ח

17. ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת .....

דברים טז:ח

In other cases the Written Torah is internally inconsistent - in one place it says Pesach is 6 days and in another - 7 days! It says the Jews were in Egypt for 430 years when the years recorded in the pesukim add up to far less than that. It says there were 22,000 Levites yet when you add the families together it comes to 22,300. It says to count 7 weeks for Sefirat Haomer (i.e. 49 days) and elsewhere says to count 50 days etc etc

18. The *Torah Shebichtav* is to the *Torah Shebe'al Peh* in the relation of short notes on a full and extensive lecture on any scientific subject. For the student who has heard the whole lecture, short notes are quite sufficient to bring back afresh to his mind at any time the whole subject of the lecture. For him, a word, an added mark of interrogation or exclamation, a dot, the underlining of a word etc. etc. is often quite sufficient to recall to his mind a whole series of thoughts, a remark etc. For those who had not heard the lecture from the Master, such notes would be completely useless. If they were to try to reconstruct the scientific contents of the lecture literally from such notes, they would of necessity make errors. Words, marks etc which serve those scholars who had heard the lecture as instructive guiding stars to the wisdom that had been taught and learnt, stare at the uninitiated as unmeaning sphinxes!

Commentary of Rav S. R. Hirsch on Shemot 21:2

C] CONFIDENCE/EMUNAH IN THE MESORAH

19. There is no evidence or guarantee for the truth and reality of a historic fact save our trust in tradition. All sorts of documents and evidence, all manner of internal and external circumstances, may lead you to the conclusion that it is probable, or almost certain ..... but who tells you that what you consider probable has really happened, or that the very documents from which you draw your conclusions are not in reality forged? What other assurance have you that the conclusions you draw are a safe enough basis for both your present and future course of action, if not your trust in the genuineness of tradition?

From the Collected Writings of Rav S. R. Hirsch Vol 1 pp. 196

Rav Hirsch also points out that 'Emunah' plays an important role in the process of *Torah Shebe'al Peh*. *Emunah* is NOT blind faith in something illogical or unlikely. It is the confidence to bridge the gap between the probable and a decision to act on that probability. Our understanding of all matters Jewish is based on intellect, research and logic. Nevertheless, there will also be contradictory sources and other evidence which may not fit our likely conclusions. At such a stage we are faced with a decision as to whom we trust must to teach us these things. *Emunah* teaches us to have confidence in our tradition and to resist the temptation to allow the inevitable doubt in reaching a definitive decision in a complex question from growing unreasonably into a destructive Doubt which undermines our confidence in our decisions.

• ADDENDUM - Kuzari 3:35 - see separate sheets

ר' ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות האורה נדרשה וכו' . מפני כי הספר הזה ויקרא מלא מדות וחוקים והמדרש שדרשו בו נמשכן עליו כמה קלן וממורין וכמה כללות ופרטות וכמה גוידות שזת לפיכך קבע בתחלתו המדרש הזה שהוא פתח לכל ויסוד לכל המצות וכולן מן הקבלה חוץ מן המעט מהנה סגן מסורסות מן האורה כמו שאנחנו עתידין לבאר בע"ה . והקבלה איז לכיזן וסקר לכל מצות האל אדוננו . והלמלא הקבלה מאין לנו צרוף המצות ופירושו . ומתן לנו כפי בראשית ברא אלהים שהוא תחלה ומתן היה לנו באלהים שהוא קם הטורא . ואפי' השיחה שלנו מדברים בה ומבקשים בה פרטיו כל צרכנו מן הכורא אס לא הקבלה כמה היינו שואלים על כן אנחנו צריכין להאמין מאד ולסמוך על דברי קדמונינו החכמים הראשונים שקבלו חלוצתם ואבותם מאבותם בכל דקדוקי המצות והמדרשי' ואם יצא המדרש חדרך הסטט ולולי כי המלאכה ארוכה לפנינו וכבדה עלינו מחיעוט שכלנו ואומר בינתינו ואנחנו צריכים להשלים עליה כל איברינו כדי לפרש ולהציע דברי רבותינו ולהיותם נדרשים לכל שאל וכל דרש למען תהיה תועלתם שלימה היינו מאריכים בדברים האלה לשנר דברי המיזן המתאנים לשמוע ולהאמין לדברי רבותינו אך רחן רחזנו למאמינים סתח פתחנו לנבונים . תחוקנה ודיה' באלהים :